

som Mandens Slavinde, en Opfattelse som bl. a. Bebel i sin Bog „Kvinden og Socialismen“ gendriver, støttet paa tyske Videnskabsmænds Undersøgelser; men jeg kan ikke undlade at udtale min Forundring over den Mangel paa Grundighed, som Fruen gør sig skyldig i ved sin Omtale af Holland og Danmark. Paa Kvindebevægelsen i Holland ofres 14 Linier; man erfarer her, at Mme Ilia Fibiger var den første i Holland, som forlangte social og politisk Ligestilling, samt at „en Slægtning“ af hende, Mlle Fibiger, ved sin Bog „Klara Raphaels Breve“ henlede Offentlighedens Opmærksomhed paa Kvindespørgsmaalet. Endelig nævnes Poulaine Worm som en varm Talsmand for Kvinderne.

Saa meget om Holland! Derefter ofres 11 Linier paa Danmark, hvis Fremskridt omtales i almindelige Udtryk. Den eneste Forkæmper, som her nævnes ved Navn, er Orla Lehmann, der fremhæves for sin Indflydelse paa Loven af 1857, hvis Indhold dog ikke nærmere angives.

Forhaabentlig er Forfatterindens Fremstilling af Kvindesagens Historie i Frankrig støttet paa grundigere Kendskab til Tingenes rette Sammenhæng.

Johanne Lund Jakobsen.

Europas første

kvindelige Deputerede i Arbejde.

(Sluttet).

II.

Med Hensyn til den Mulighed, der gives for de kvindelige Repræsentanter til at udøve Indflydelse paa Landdagens Arbejde til Fremme for deres Fordringer, er det af meget stor Betydning, at de forholdsvis talrigt er bleven valgt ind i Udvalgene, da det jo paaligger disse først at prøve og fremsætte Forslag i alle de Spørgsmaal, som er bleven overgivet Landdagen til Behandling.

I Frk. Alex. Gripenbergs Brev „Fra Finland“ („Kv. og Sf.“ Nr. 11) har der allerede været nævnt hvor mange Kvinder, der fik Sæde i Udvalgene (disse vælges proportionelt af Partiernes). Men paa Grundlag af min ovenfor givne Oversigt, vilde jeg gerne noget fuldstændiggøre Meddelelsen desangaaende. De fleste af Kvindernes „Petitioner“ og „Motioner“ angaar, som vi har set, Kvindens Retsstilling og gaar derfor i deres Egenskab af Lovspørgsmaal til Behandling af det saakaldte Lovudvalg. Det er derfor af meget stor Betydning, at en af Kvindesagens første Forkæmpere i vort Land, Frk. Alexandra Gripenberg, fik Sæde

i dette vigtige Udvalg. Foruden hende er en kvindelig Socialdemokrat blevet valgt ind i Lovudvalget. I det Udvalg, der kommer til at behandle de omfattende og vidt rækkende Afholdsspørgsmaal, er der indvalgt en Kvinde, som gennem mange Aar har haft en fremragende Plads i dette Arbejde, Tjenestepigeforeningens bekendte Formand, Frk. Miina Sillanpää (Socialdemokrat). I Udvalget for almindelige Kulturspørgsmaal, til hvilket Behandlingen af flere af Kvindernes Petitioner ogsaa er overgivet, (de under 15, 18, 19, 20 angivne) foruden alle Skolespørgsmaal m. m. har ikke færre end 3 Kvinder Sæde, nemlig begge Folkeskolelærerinderne Lucina Hagman og Hilda Käkikoski samt Socialdemokraten Fru Raunio. Det maa betragtes som en stor Sejr for Kvinderne og en Anerkendelse af deres Dygtighed, at selve Formandspladsen i dette Udvalg betroedes Frk. Hagman (Kvindesagsforbundet „Unionens“ mangeaarige øvede Formand). Herigennem kommer hun endog til at tilhøre Landdagens Præsidium. — Endelig har vi endnu et Udvalg af stor Betydning især for den legemligt arbejdende Kvinde, det saakaldte sociale Udvalg, der behandler Spørgsmaal om Arbejderlovgivning, Alderdomsforsørgelse, Beskyttelseslove for Kvinder og Børn, Tyendelovgivning o. s. v. I dette Udvalg er der blevet indvalgt to Kvinder: Fru Hilja Pärssinen, Lærerinde og Redaktør af Arbejderkvindernes Blad (Socialdemokrat) og Fru Hedvig Gebhard (det finske Parti). Ogsaa i Grundlovsudvalget har Socialdemokraterne faaet en Kvinde ind, Frk. Aalle. Desuden er mange Suppleantpladser til Udvalgene blevet givet til Kvinder.

Den ny finske Landdag har en ejendommelig Institution, en Slags „Udvalgenes Udvalg“, hvis Opgave det er i visse Tilfælde ved Meningsforskelligheder i Landdagen at træde i Virksomhed, og det med en temmelig stor Myndighed. I dette det saakaldte „store Udvalg“, som bestaar af 60 af Landdagens 200 Medlemmer, og som bedst kan lignedes ved et Slags Overhus, valgt blandt Underhusets egne Medlemmer er ogsaa 4 Kvinder indvalgt, nemlig Alexandra Gripenberg, Lucina Hagman, Hilja Pärssinen og Miina Sillanpää.

Sommerferien afbrød Landdagens Arbejde, før Resultatet af Udvalgenes Virksomhed kunde vise sig og Debatterne om dem begynde. Vi er altså endnu kun kommet igennem Forspillet. Men som det vil fremgaa af denne Oversigt, har de kvindelige Repræsentanter god Grund til at være tilfredse med „Forspillet“, d. v. s. med de Pladser, de har faaet i de for hele det parlamentariske Maskineri saa vigtige Udvalg. Ligeledes kan man sige, at Vælgerne har Grund til at være tilfredse baade med Mangesidigheden og Arten af de Krav, deres Repræsentanter har stillet.

Maaske burde en, der selv er med, ikke sige